

3. [⊖] Ο ΙΩΣΗΦ ΣΤΗ ΦΥΛΑΚΗ

“Όταν οί ἔμποροι, πού ἀγόρασαν τόν Ἰωσήφ, ἔφτασαν στήν Αἴγυπτο, τόν πούλησαν στόν Πετεφρῆ, σ’ ἓναν ἀξιωματοῦχο τοῦ Φαραώ, τοῦ βασιλιᾶ τῆς Αἰγύπτου.

‘Ο Ἰωσήφ, πού ἦταν δίκαιος καί καλός, ἀπόχτησε σιγὰ σιγὰ τήν ἀγάπη τοῦ Πετεφρῆ. Ἔτσι αὐτός τόν διώρισε γενικό διαχειριστή τῆς περιουσίας του.

Ἡ κακή καί ἀμαρτωλή ὄμως γυναίκα τοῦ Πετεφρῆ κατηγορήσε ἄδικα τόν Ἰωσήφ στόν ἄντρα της καί αὐτός, χω-

ρίς νὰ ἐξετάσῃ καθόλου, διέταξε καὶ τὸν ἐκλείσαν στὴ φυλακὴ.

Στὴ φυλακὴ ὁ Ἰωσήφ ἔδειξε καλὴ διαγωγὴ, γι' αὐτὸ ἔγινε ἐπιστάτης στοὺς φυλακισμένους.

Ἐπειὴ ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔφεραν στὴ φυλακὴ τὸν ἀρχισιτοπιὸ καὶ τὸν ἀρχιοινοχό τοῦ Φαραῶ.

Μιά μέρα ὁ Ἰωσήφ εἶδε τοὺς δύο αὐτοὺς ὑπηρετὲς τοῦ Φαραῶ στενοχωρημένους, διότι εἶχαν δεῖ κακὰ ὄνειρα. Ὁ Ἰωσήφ, ὅταν τοὺς εἶδε ἔτσι, τοὺς ρώτησε μ' ἐνδιαφέρον :

—Τί ἔχετε καὶ εἴστε στενοχωρημένοι; Μήπως μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω;

—Εἶδαμε παράξενα ὄνειρα, εἶπαν, καὶ στενοχωριόμαστε, διότι δὲν μπορούμε νὰ τὰ ἐξηγήσωμε.

—Μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ θὰ τὰ ἐξηγήσω, εἶπε ὁ Ἰωσήφ. Διηγηθῆτε τα.

—Εἶδα, εἶπε ὁ ἀρχιοινοχός, νὰ εἶναι μπροστά μου τρία κλήματα μὲ κατακόκκινα σταφύλια. Στὰ χέρια μου κρατοῦσα τὸ ποτήρι τοῦ Φαραῶ καὶ τὸν κερνοῦσα ὅπως πρῶτα.

—Μὴ φοβᾶσαι, εἶπε ὁ Ἰωσήφ. Σὲ τρεῖς ἡμέρες ὁ Φαραῶ θὰ σὲ ξαναπάρῃ στὴν ὑπηρεσίᾳ του. Ἀλλὰ, ὅταν πᾶς, θυμήσου, σὲ παρακαλῶ, νὰ τοῦ μιλήσης καὶ γιὰ μένα, πού ἄδικα βρίσκομαι ἐδῶ.

—Ἐγώ, εἶπε ὁ ἀρχισιτοπιός, εἶδα ὅτι εἶχα στὸ κεφάλι μου τρία πανέρια μὲ διάφορα γλυκύσματα καὶ ὅτι τὰ πουλιά τ' οὐρανοῦ κατέβαιναν καὶ τὰ ἔτρωγαν.

—Τὸ ὄνειρό σου δὲν εἶναι καλὸ, εἶπε ὁ Ἰωσήφ. Σὲ τρεῖς ἡμέρες ὁ Φαραῶ θὰ διατάξῃ νὰ σὲ κρεμάσουν καὶ τὰ πουλιά τ' οὐρανοῦ θὰ φᾶνε τὴν σὰρκα σου.

Ὅπως εἶπε ὁ Ἰωσήφ, ἔτσι κι ἔγινε. Σὲ τρεῖς ἡμέρες ὁ ἀρχισιτοπιός κρεμάστηκε καὶ ὁ ἀρχιοινοχός πῆγε στὴν παλιά του θέσι.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ—ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

α) Γιατί φυλακίστηκε ὁ Ἰωσήφ; β) Ποιός, νομίζεις, βοήθησε τὸν Ἰωσήφ νὰ ἐξηγῆ τὰ ὄνειρα; γ) Ὁ Ἰωσήφ συμβολίζει, ὅπως τόσσοι ἄλλοι ἄνθρωποι, τὸν Χριστό. Προσπάθησε νὰ βρῆς σὲ ποιὰ σημεῖα τῆς ζωῆς του μέχρι τώρα μᾶς θυμίζει τὸν Χριστό. 8

4. ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΤΟΥ ΦΑΡΑΩ

Εἶχαν περάσει δύο χρόνια ἀπὸ τότε πού ὁ Φαραῶ εἶχε ξαναφέρει τὸν ἀρχιοινοχό στὴ θέσι του, χωρὶς αὐτὸς νὰ τοῦ ἔχη μιλήσει γιὰ τὸν Ἰωσήφ, πού ἄδικα ἔμενε κλεισμένος στὴ φυλακὴ. Κανένας δὲν θυμόταν τὸν Ἰωσήφ. Δὲν τὸν ξέχασε ὁ Θεός!

Ἐνῆντα πρῶτῃ ὁ Φαραῶ ξύπνησε ἀναστατωμένος. Εἶχε δεῖ δυὸ ἐφιαλτικὰ ὄνειρα. Τοῦ φάνηκαν παράξενα καὶ ἀνεξήγητα. Κάλυψε ἀμέσως ὅλους τοὺς περίφημους ἐξηγητὰς ὀνείρων, τοὺς μάγους, τοὺς μάντις καὶ τοὺς ἀστρολόγους. Κανείς δὲν μπορούσε νὰ δώσῃ μιὰ ἐξήγησι. Ὅλοι οἱ μεγάλοι

καί ξακουστοί σοφοί στέκονταν βουβοί, διότι δὲν εἶχαν τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ.

Τότε ὁ ἀρχιοινοχόος θυμήθηκε τὸν Ἰωσήφ, πού ἔμενε φυλακισμένος ἀκόμη, καὶ μίλησε γι' αὐτὸν στὸν Φαραῶ.

Ἄμέσως ὁ Φαραῶ διέταξε κι ἔφεραν μπροστά του τὸν Ἰωσήφ. Μετὰ τοῦ διηγήθηκε τὰ ὄνειρα πού εἶχε δεῖ.

—Εἶδα, εἶπε ὁ Φαραῶ, πῶς ἤμουν στὴν ὄχθη τοῦ Νεῖλου. Ξαφνικά ἑπτὰ ὠραίες καὶ παχειές ἀγελάδες βγήκαν ἀπὸ τὰ νερά τοῦ ποταμοῦ καὶ ἄρχισαν νὰ βόσκουν στὸ χορτάρι. Ὕστερα ἀπὸ λίγο βγήκαν ἀπὸ τὰ νερά ἄλλες ἑπτὰ ἀγελάδες ἀσχημες καὶ ἀδύνατες, πού ἔφαγαν τὶς ἑπτὰ παχειές ἀγελάδες καὶ πάλι ἔμειναν ἀσχημες καὶ ἀδύνατες.

Ξύπνησα καὶ ξανακοιμήθηκα καὶ εἶδα ἄλλο ὄνειρο. Ἦμουν καὶ πάλι στὶς ὄχθες τοῦ Νεῖλου. Ξαφνικά εἶδα νὰ φυτρώνουν ἀπὸ μία ρίζα ἑπτὰ ὄμορφα καὶ γεμάτα ἀπὸ καρπὸ στάχια. Ἐπειτα φύτρωσαν ἄλλα ἑπτὰ ἀδύνατα καὶ ἄδεια ἀπὸ καρπὸ στάχια, πού ἔφαγαν τὰ ἑπτὰ ὄμορφα καὶ γεμάτα ἀπὸ καρπὸ στάχια καὶ πάλι παρέμειναν ἄδεια ἀπὸ καρπὸ.

Ὁ Ἰωσήφ, ἀφοῦ ἄκουσε τὰ ὄνειρα, φωτισμένος ἀπὸ τὸν Θεό, εἶπε στὸν Φαραῶ :

—Καὶ τὰ δύο ὄνειρα φανερώνουν τὸ ἴδιο πρᾶγμα. Τὸ ἔδειξε ὁ Θεὸς δύο φορές, γιὰ νὰ πιστέψης ὅτι εἶναι ἀληθινά.

Οἱ ἑπτὰ παχειές καὶ ὄμορφες ἀγελάδες καὶ τὰ ἑπτὰ γεμάτα ἀπὸ καρπὸ στάχια φανερώνουν ὅτι θ' ἀκολουθήσουν ἑπτὰ χρόνια πού τὰ χωράφια εἶναι ἔχουν μεγάλη ἔσοδειά. Θὰ εἶναι ἑπτὰ εὐτυχισμένα χρόνια, στὰ ὁποῖα οἱ ἄνθρωποι θὰ ἔχουν ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου. Ὕστερα ἀπὸ αὐτὰ θ' ἀκολουθήσουν ἑπτὰ χρόνια, πού ἡ γῆ θὰ πάσῃ νὰ δίνει καρπὸ. Οἱ ἄνθρωποι θὰ πεινάσουν, θὰ ὑποφέρουν καὶ θὰ καταστραφούν. Αὐτὸ φανερώνουν οἱ ἑπτὰ ἀδύνατες ἀγελάδες, πού τρῶνε τὶς ἑπτὰ παχειές, καὶ τὰ ἑπτὰ ἀδύνατα στάχια, πού τρῶνε τὰ ἑπτὰ γεμάτα ἀπὸ καρπὸ στάχια.

Γιὰ νὰ μὴ γίνῃ λοιπὸν αὐτό, πρέπει νὰ βρῆς ἕναν ἄνθρωπο σοφὸ καὶ δίκαιο, ὁ ὁποῖος στὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς ἔσοδειας εἶς συγκεντρώσῃ ὅλα τὰ προϊόντα πού περισσεύουν καὶ θὰ

τὰ μαζέψῃ σὲ μεγάλες ἀποθήκες, τὶς ὁποῖες θ' ἀνοίξῃ στὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς δυστυχίας καὶ θὰ μοιράσῃ στοὺς ἀνθρώπους τροφές, γιὰ νὰ μὴν πεινάσουν.θ

Ἄρεσε ἡ ἐξήγησι αὐτὴ στὸν Φαραῶ καὶ στοὺς ἄλλους σοφοὺς. Γιὰ τοῦτο ὁ Φαραῶ εἶπε: «Ποιὸς ἄλλος καλύτερος ἄνθρωπος θὰ βρεθῆ γιὰ τὴ δουλειά αὐτὴ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, πού εἶναι φωτισμένος ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ μπορεῖ νὰ ἐξηγῆ τὰ ὄνειρα ὅλα;»

—Σὲ διορίζω, τοῦ εἶπε, γενικὸ ἐπιστάτη σὲ ὀλόκληρη τὴν Αἴγυπτο.

Κατόπιν τοῦ φόρεσε τὸ χρυσὸ του δαχτυλίδι καὶ τὴ βυσσινιά βασιλικὴ στολή. Διέταξε νὰ τὸν βάλουν στὴ βασιλικὴ ἄμαξα καὶ νὰ τὸν γυρίσουν σὲ ὅλη τὴν Αἴγυπτο, γιὰ νὰ τὸν δοῦν καὶ νὰ τὸν γνωρίσουν ὅλοι οἱ κάτοικοι, καὶ νὰ κηρύξουν ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δεῦτερος «ἄρχων» μετὰ τὸν Φαραῶ.

Ὅπως ἐξήγησε τὰ ὄνειρα ὁ Ἰωσήφ, ἔτσι κι ἔγινε.

Ἀρχισαν ἑπτὰ χρόνια μὲ μεγάλη καὶ πλοῦσια ἔσοδειά, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ Ἰωσήφ συγκέντρωνε συνεχῶς τὰ περισσεύματα σὲ μεγάλες ἀποθήκες.

Ὕστερα ἄρχισαν τὰ ἑπτὰ χρόνια τῆς δυστυχίας. Οἱ ἄνθρωποι πεινοῦσαν καὶ ὁ Ἰωσήφ ἀνοίγε τὶς ἀποθήκες, γιὰ νὰ μοιράσουν οἱ ἄνθρωποι τοῦ Φαραῶ τρόφιμα στοὺς πεινασμένους.ο

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ—ΣΥΜΒΟΛΙΣΜΟΙ

α) Τὶ ὄνειρα εἶδε ὁ Φαραῶ; β) Ποιὰ ἐξήγησι ἔδωσε ὁ Ἰωσήφ στὰ ὄνειρα τοῦ Φαραῶ; γ) Ὁ Ἰωσήφ μᾶς θυμίζει τὸν Χριστό. Ὅπως ὁ Χριστὸς στὸς μικροὺς διώχτηκε καὶ στὸ τέλος δοξάστηκε, ἔτσι καὶ ὁ Ἰωσήφ, μετὰ ἀπὸ πολλὰ βάσανα, σὲ ἡλικία τριάντα ἐτῶν ἔγινε ἀντιβασιλεὺς.ο

5) ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ ΠΗΓΑΙΝΟΥΝ ΣΤΗΝ ΑΙΓΥΠΤΟ

Τὰ ἑπτὰ ἄσχημα χρόνια ὁμως δὲν ἦταν μόνο στὴν Αἴ-
γυπτο. Πείνα καὶ δυστυχία ἔπесαν καὶ στὶς ἄλλες γειτονι-
κὲς χώρες. Οἱ ἄνθρωποι ὑπέφεραν. Ἐκεῖ δὲν ὑπῆρχε σοφὸς
Ἰωσήφ, γιὰ νὰ τοὺς συμβουλέψη τί ἔπρεπε νὰ κάμουν. Τὸ
ἴδιο ἔγινε καὶ στὴ Χαναάν.

Ἄνταν οἱ ἄνθρωποι ἔμαθαν ὅτι στὴν Αἴγυπτο ἔχουν σι-
τᾶρι, ἔτρεξαν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη, γιὰ ν' ἀγοράσουν ἀπὸ ἐκεῖ.

Ἄνταν ἄκουσε ὁ Ἰακώβ ὅτι στὴν Αἴγυπτο πουλοῦσαν
σιτᾶρι, ἔστειλε τὰ δέκα παιδιά του, ἐκτὸς ἀπὸ τὸν Βενιαμίν
ποὺ τὸν κράτησε κοντὰ του, γιὰ ν' ἀγοράσουν καὶ αὐτὰ.

Ἐκίνησαν λοιπὸν καὶ ὕστερα ἀπὸ μακρινὸ ταξίδι ἔφτα-
σαν στὴν Αἴγυπτο καὶ παρουσιάστηκαν στὸν Ἰωσήφ. Ἀμέ-
σως ἔπесαν καὶ τὸν προσκύνησαν, γονατιστοί, χωρὶς νὰ
γνωρίζουν ποιὸς εἶναι.

Ἄνταν ὁ Ἰωσήφ εἶδε τοὺς ἀδερφοὺς του ὕστερα ἀπὸ τόσα
χρόνια, συγκινήθηκε πολὺ. Μὲ δυσκολία κράτησε τὰ δά-
κρυά του. Δὲν φανερώθηκε ὁμως. Ἦθελε νὰ δῆ ἂν μετανόη-
σαν γιὰ τὸ κακὸ ποὺ τοῦ εἶχαν κάμει. Ἔτσι τοὺς ρώτησε
ἀγρίαμένα :

— Ἄπὸ ποῦ εἶστε καὶ τί θέλετε;
— Εἶμαστε ἀπὸ τὴ Χαναάν καὶ ἤρθαμε ν' ἀγοράσωμε
σιτᾶρι, εἶπαν φοβισμένοι καὶ πάντοτε γονατιστοί.

— Λέτε ψέματα, εἶπε ὁ Ἰωσήφ, εἶστε κατάσκοποι!

— Ὁχι, ἀπάντησαν αὐτοί, εἶμαστε καλοὶ ἄνθρωποι. Εἶ-
μαστε δώδεκα ἀδέρφια ἀπὸ τὴ Χαναάν. Ὁ μικρότερος ἔμεινε
μὲ τὸν πατέρα μας καὶ ὁ ἄλλος δὲν ὑπάρχει πιά.

— Θὰ φανῆ ἂν λέτε τὴν ἀλήθεια, εἶπε ὁ Ἰωσήφ. Ἐνας
ἀπὸ σᾶς θὰ μείνῃ ἐδῶ καὶ οἱ ἄλλοι θὰ γυρίσετε μὲ τὸ σιτᾶρι
στὸ σπίτι σας. Ἄνταν θὰ ξανάρθετε, θὰ μοῦ φέρετε ἐδῶ καὶ
τὸν ἄλλο σας ἀδερφό, γιὰ νὰ σᾶς πιστέψω.

— Καλὰ παθαίνομε, εἶπαν τότε μεταξύ τους στὴ δική
τους γλῶσσα, νομίζοντας ὅτι ὁ Ἰωσήφ δὲν τοὺς καταλάβαι-
νε. Πληρώνουμε τώρα γιὰ τὸ κακὸ ποὺ κάναμε στὸν ἀδερφό
μας τότε.

Τ' ἄκουσε ὁ Ἰωσήφ καὶ συγκινήθηκε, ὅταν εἶδε ὅτι τ'
ἀδέρφια του εἶχαν μετανόησει. Δὲν μπόρεσε νὰ κρατηθῆ
καὶ πῆγε σ' ἓνα διπλανὸ δωμάτιο κι ἔκλαψε μόνος του.

Ἐπειτα, ἀφοῦ σκουπίστηκε, βγῆκε ἔξω, κράτησε τὸν
Συμεὼν καὶ ἄφησε τοὺς ἄλλους νὰ πάρουν σιτᾶρι καὶ νὰ φύ-
γουν. Διέταξε μάλιστα τοὺς ἄνθρώπους του νὰ βάλουν στὰ
τσουβάλια τοῦ καθενὸς τὰ χρήματά του.

Στὸν δρόμο εἶδαν τὰ χρήματά τους νὰ βρίσκονται στὰ
τσουβάλια τους καὶ φοβήθηκαν. Δὲν ἤξεραν τί νὰ ποῦν!

Ἄνταν ἔφτασαν, διηγήθηκαν ὅλα ὅσα συνέβησαν στὸν
πατέρα τους, ὁ ὁποῖος στενοχωρήθηκε πολὺ γιὰ τὸν Συ-
μεὼν. Καὶ μὲ κανένα τρόπο δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ ὅτι ἔπρεπε
στὸ ἄλλο ταξίδι νὰ πάρουν μαζί τους καὶ τὸν Βενιαμίν.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- α) Βγῆκαν ἀληθινὰ τὰ δειρά ποὺ εἶχε δεῖ μικρὸς ὁ Ἰωσήφ; β)
Πῶς συμπεριφέρθηκε ὁ Ἰωσήφ στ' ἀδέρφια του; γ)

